

mer, dør at give sig til at veje og vrage mellem Stemmerne, dør at give sig til, som det ærede Medlem fra Odense (Marrott) sagde, at granske Hjerter og Nyrrer hos dem, der stemmer, om de nu ogsaa kommer med dette eller hint Sindelag.

Naar vi ikke vilde udtale noget Ønske om at faa Afstemning i 3die Zone, var det, fordi vi mente, at derved var der et fuldstændig andet Grundlag til Stede, end der er i Flensborg. Naar vi i Paris med den danske Regerings og Rigsdags Godkendelse drog Grænsen ved 2den Zone, var det paa det Grundlag, at vi vilde have Stemmer, og vi vilde være glade ved at faa Stemmer fra alle de Distrikter, hvor der fra gammel Tid var en virksom og levende Danskhed og en virkelig Tilknytning til Danmark; derfra vilde vi have de Stemmer, vi kunde faa. Det var Meningen med, at vi gjorde disse Zoner til Afstemningsdistrikter.

Men den højtærede Statsminister har i Virkeligheden isoleret Flensborg gennem sine Udtalelser. Han isolerer Flensborg fra Fredstraktatens almindelige Bestemmelser. Der staar, at Grænsen skal drages paa Grundlag af Afstemningsresultatet, men under Hensyntagen til økonomiske og geografiske Forhold. Dette gælder naturligvis det hele Afstemningsomraade, aldeles ubetinget, og det er uberettiget, naar den højtærede Statsminister ligesom isolerer Flensborg derudfra og siger, at her kan Klausulen om, at der ogsaa skal tages Hensyn til økonomiske og geografiske Forhold, ikke gælde. Vi er pligtige at tage Fredstraktatens Grundlag fuldt og uforandret og har ingen som helst Ret til at fortolke noget bort derfra, mindst da, naar det er til vor egen Skade. Hvis dette Forbehold, det almindelige Forbehold, der er indsat i Fredstraktaten, ikke gjaldt for Flensborg, vilde man ogsaa kunne komme til de allerabsurdreste Resultater. Maaske der vilde blive et lille tysk Flertal, muligvis et Flertal, som kun skyldtes de i Flensborg fødte, som senere ikke har haft Spor af Forbindelse med Flensborg, men som har levet alle andre Steder i Tyskland, og som nu paa tysk Foranstaltning er bragte op til Flensborg for at stemme. Det var en Bestemmelse, som kom ind i Fredstraktaten, uden at Pariserdelegationen havde ønsket det, og jeg maa sige, jeg tror, den vil blive meget uheldig for os.

Men lad os sige, at der kommer et lille Flertal ved Hjælp af disse Stemmer, medens Flensborgs Opland mod Syd og

Vest helt rundt om Byen stemmer dansk; skulde man saa være forpligtet til at rette sig efter et saadant Flertal uden Hensyn til den fuldkommen umulige Stilling, som Byen økonomisk og geografisk vilde komme i ved, at man intet som helst Hensyn tog til Oplandsforholdene? Naturligvis skal Afstemningsresultatet være det grundlæggende, og vi føler os i Venstre aldeles ikke ramt, naar den højtærede Statsminister siger, at der er Folk, som vil have Flensborg med til Danmark ganske uanset, hvordan Afstemningsresultatet bliver. Til dem hører ikke vi, selvfølgelig ikke. Det kunde vi ikke paa Grundlag af Fredstraktatens Bestemmelser, og der er heller ikke Tale om, det vilde næsten være en Insinuation overfor den internationale Kommission og overfor de Magter, der skal afgøre denne Sag i Paris, at tro, at de ikke vilde tage Hensyn til Fredstraktatens klare og rene Ord. Men disse klare og rene Ord er følgende, at Grænsen skal drages paa Grundlag af Afstemningsresultatet, men under Hensyntagen til økonomiske og geografiske Forhold.

Og det er dette, som man ikke fra nogen Side og mindst fra dansk Side har nogen Ret til at borteliminere, navnlig da den højtærede Regering ved at indtage det Standpunkt kommer i fuldkommen haabløs Modstrid med sit eget Standpunkt i Tønder, thi naar Regeringen har erklæret sig villig til at tage Tønder med endogsaa uanset Afstemningen og uanset, hvor tysk Stemningen i Byen er, er det netop af økonomiske og geografiske Hensyn; og denne By er kommet med i 1ste Zone, fordi den ellers vilde faa en fuldkommen umulig Stilling, skilt fra sit væsentlige Opland og af forskellige andre Hensyn. Den højtærede Regerings Stilling her, saaledes som den er indtaget gennem den højtærede Statsministers Tale, er altsaa ikke alene i sig selv urigtig, men kommer ogsaa i stærk Strid med den Stilling, Regeringen har indtaget til et andet beslægtet Spørgsmaal.

Vi nærer altsaa i det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, det mest levende Ønske om at faa saa meget som muligt af 2den Zone med, saa vidt det kan forenes med Fredstraktatens Grundlag, som jeg før citerede, og vi har en ubetinget Tillid til, at Kommissionen og de allieredes Raad her vil vide at ramme det rette. Men vi forlanger af den danske Regering, at den ikke opstiller Fortolkninger, der stiller os ugunstigere i denne Sag, end Fredstraktaten tilsiger os det,